

Žižkov, 9. 12. 2018
P. Jareš

Kristova otázka
Ž 110
Mt 22, 41 - 46

Lidé někdy mohou nám křesťanům klást otázky, které nejsou míněny upřímně. Jejich účelem není zjistit pravdu, jak to s tím Bohem vlastně je. Tazatelům jde spíš o to, aby si mohli do věřících rýpnout. Nebo chtějí křesťana nějak chytit za slovo, aby ho mohli obvinít. Sám Pán Ježíš se v podobné situaci ocitl vícekrát. Přechtenému oddílu z Matoušova evangelia předchází několik vyprávění o tom, jak se nepřátelé pokoušeli Pána Ježíše nachytat záludnými otázkami. Ježíš jim vždy moudře odpověděl, takže mu nemohli nic vytknout. Dobrou zprávou pro nás křesťany je, že stejná moudrost se může projevit i skrze nás. Vždyť Kristus skrze Ducha svatého přebývá v našem nitru a může nám dát *“ řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník. ”* (Mt 21, 15b ČEP) Týká se to jistě nejen odpovědí na otázky. Někdy se naopak chce na něco zeptat Kristus, tak jako to činí v dnešním příběhu. Účelem těchto otázek je přivést protivníky víry k zamyšlení. Posloužit jim k tomu, aby se pokořili a zmlkli před Bohem.

První otázka Pána Ježíše byla jednoduchá a byla na ni také jednoduchá odpověď: *“ Čí syn je Kristus? ”* Kristus je titul a znamená totéž, co Mesiáš, tedy *“ Pomazaný ”*. Šlo o titul krále, jehož příchod Židé očekávali (a dodnes očekávají). Jeho příchod předpovídali starozákonní proroci (např. Jr 23, 5). Velmi jasně také mluvili o tom, z kterého rodu bude pocházet. Správná (biblická) odpověď nemohla znít jinak než: *“ Davidův ”*. Z tohoto pochopení také vycházela očekávání Židů. Čekali příchod krále, který přemůže jejich nepřátele (tehdy to byli hlavně Římané) a nastolí znovu Davidovo království. Svou další otázkou Ježíš poodhaluje, že jejich představy o Mesiáši a jeho království byly přece jen stále ještě hodně pozemské. A to navzdory tomu, že do značné míry vycházely z Bible. V takovém stavu myšlení můžeme bohužel být i my křesťané. Máme určité své chápání slov Bible. Tímto naším chápáním je pak ovlivněno naše očekávání, jak bude Bůh jednat. Ale Bůh je vždy větší než naše představy o něm. A často potřebujeme, aby nám to připomněl.

A tak Kristus položil svým protivníkům druhou otázku, která pro ně ovšem byla tvrdým oříškem. Když je Mesiáš synem Davidovým, jak je možné, že ho sám David v žalmu nazývá Pánem? Pán Ježíš tu cituje verš 1 ze Žalmu 110. Z Davidových slov jasně vyplývá, že Mesiáš je někdo, kdo ho nesmírně převyšuje. Jak ale v takovém případě může být jeho synem? Farizeové vůbec nevěděli, jak by na tuto otázku měli odpovědět. Pokud jsme však četli

Matoušovo evangelium od začátku, víme něco o tom, jak je to možné. Na začátku knihy nacházíme Ježíšův rodokmen, který začíná u Abrahama a přes Davida vede až k Josefovi, muži Marie. Evangelista si však dává velmi záležet na tom, aby sdělil, že Josef nebyl fyzickým otcem Ježíše. Tím byl sám Bůh, neboť Marie počala z Ducha svatého. Ježíš je tak Syn Boží a zároveň také skutečný syn Davidův. Bůh sám se Davidovi postaral o královského potomka, v němž mělo Davidovo království pokračovat navěky (Mt 1).

Všichni čtyři evangelisté shodně svědčí o tom, že Pán Ježíš je oním očekávaným Kristem - Mesiášem, Pomazaným. A shodně také svědčí o tom, že Pán Ježíš je někým mnohem víc, než pouhým člověkem. Přečtený příběh z evangelia je jedním z míst v Bibli, která nám tuto skutečnost připomínají. Nejvýrazněji ze všech čtyř evangelistů ji zdůrazňuje Jan. Abychom skutečně měli život věčný, potřebujeme věřit, že Ježíš je Kristus, Syn Boží (J 20, 31). Když David nazval ve svém žalmu Mesiáše svým pánem, učinil tak pod vlivem Ducha svatého. Neměl to jen ze své hlavy. Nebylo to výsledkem jeho vlastního přemýšlení. Možná se sám divil slovům, k nimž ho Duch svatý inspiroval. Pro samotného Davida muselo být tajemstvím, o kom to vlastně mluví. Pro nás to už svým způsobem tajemstvím není. Víme, že mluvil o Pánu Ježíši. Avšak abychom v Pánu Ježíši uviděli toho, kým skutečně je, k tomu potřebujeme být osvětleni Duchem svatým, stejně jako David. Pavel napsal: “ ... žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: "Ježíš buď proklet", a ... nikdo nemůže říci: "Ježíš je Pán", leč v Duchu svatém. ” (1K 12, 3 ČEP) Pána Ježíše můžeme vidět jen tak po lidsku. Možná jako moudrého člověka, který pronášel skvělé hluboké myšlenky. Možná jako dobrého člověka, s kterým to špatně skončilo. Nebo jako někoho, z koho si lidé postupem doby udělali jakéhosi boha. Ale Bůh chce náš pohled na Ježíše změnit. Chce pročistit náš duchovní zrak, abychom viděli, že Ježíš je Pán - sám Bůh, který sestoupil z nebes pro naši záchranu. “ *Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme.* ” (2K 5, 16b ČEP) Jak vidíte Krista vy?